

ДЕПОЗИТНИ

24. 11. 1924

Пров. 104

Библейски

уроци

отъ 5 Юлий до 27 Септемврий 1924 г.

Победата на християнина

„Изясняването на твоето слово просвѣщава,
вразумява протитъ“. Пс. 119, 130.

Дарбитъ на 27 Септемврий (13 сѣбота)
отъ септемврий за малайскитъ държави.

Б 4671

1924

кн. 3

НАР. БИБЛИОТЕКА-МУЗЕЙ
ДУБЛИКАТ

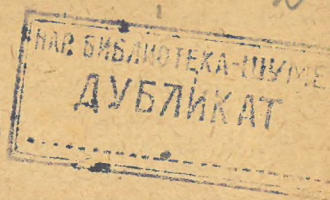
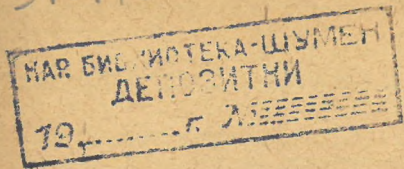
ИЗДАТЕЛСТВО

София, ул. Царь Крумъ № 9

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1897

13940

2

БИБЛЕЙСКИ УРОЦИ

отъ 5 Юлий до 27 Септемврий

1 УРОКЪ — 5 Юлий

. Божието слово

Въпроси.

1. Какво наставление дава Исусъ относно Свещеното Писание? Иоана 5, 39. Забел. 1.

2. Какъ е нареченъ Христосъ отъ любимия ученикъ? Иоанъ 1, 1. 2; Откр. 19, 11—13. Защо? Забел. 2.

3. По кой начинъ е произлѣзло цѣлото писание? 1 Тим. 3, 16. 17. Забел. 3.

4. Чрезъ какво движеше Богъ светитѣ човѣци да говорятъ и пишатъ? 1 Петр. 1, 21.

5. Чрезъ кого говори Богъ презъ различнитѣ времена? Евр. 1, 1. 2.

6. Отъ кого изхождаше това що Езекиилъ проповѣдаваше? Ез. 3, 10. 12.

7. Доколко направи Богъ Езекиила лично отговоренъ? Ез. 33, 7—9.

8. Какво се изиска отъ Еремия при известяването на божествената вѣсть? Ерем. 26, 2 втора часть.

9. Колко по-високи сж Божиитѣ мисли отъ човѣшкитѣ? Ис. 55, 8. 9.

10. Каква гаранция ни е дадена относно Божието слово? Ст. 10. 11.

11. Що издействуватъ Христовитѣ слова въ насъ ?
Иоанъ 6, 63. 68.

12. Затова какъ нарича Павелъ тѣзи слова ? Фил. 2, 16.

13. Що трѣбва да бжде Божието слово за насъ ?
Ерем. 15, 16. Забел. 4.

14. Въ какво най-вече показва Божието слово своята сила ? 1 Петр. 2, 1. 2. Забел. 5.

15. Коя часть отъ въоръжението на християнина съставлява словото ? — Главното оръжие: меча Еф. 6, 17. ср. Откр. 1, 16.

Забележка.

1. Писанието, на което Господъ и апостолитѣ се всѣкога позоваваха, и което Тимотей отъ дете познаваше, бѣ сбора на книгитѣ, които днесъ сж известни като „Старъ заветъ“. Петъръ пише за хора, които изкривяватъ не само Павловитѣ послания, но и „другитѣ писания“ 2. Петр. 3, 16. Писанието (буквално писанията) се дѣли въ три отдѣли, които и до днесъ се намиратъ въ юдейската библия: закона, пророцитѣ и псалмитѣ (писанията). Лука 24, 44.

2. Словото е изражение на една мисль. Христосъ е нареченъ Слово, защото е най-свършенното откровение на Божитѣ нѣща. Кол. 3. 15—17

3. „Библията сочи Бога като свой виновникъ ; но тя бѣ написана отъ човѣшки рѣце“.

„Чрезъ Светия си Духъ, Безконечниятъ просвѣщаваше ума и сърцето на слугитѣ си. Той даваше сънища и видения, знамения и образи, и тѣзи, на които по този начинъ се откриваше истината, обличаха мислитѣ въ човѣшки езикъ.“

Десетѣтѣ заповѣди бѣха изговорени отъ самия Богъ и написани съ собствената му рѣчка. Тѣ бѣха съставени отъ Бога и не отъ човѣкъ. Библията обаче съ свойтѣ да-

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ШУМАР

дени отъ Бога, съ човѣшки езикъ изразени истини, представлява съединение на Божественото съ човѣшкото. Такова съединение имаше и у естеството на Христа, който бѣ Божий Синъ и Човѣшки Синъ, затова писаното за Христа: „Словото стана плътъ и се всели между насъ“ (Иоанъ 1, 14) важи и за библията“ Е. Г. В.

4. „Както тѣлесния ни животъ се подържа отъ храна, така и духовния отъ Божието Слово, и всѣка душа трѣбва за себе си да получи животъ отъ него. Както трѣбва ние сами да ядемъ да получимъ храна, тъй сжщо трѣбва лично да приемаме Словото, а не само чрезъ предаване мислитъ на други“. Е. Г. В.

5. „Божие Слово е семето. Всѣко семе има единъ зародишъ, въ който тъй да се каже е скритъ живота на растението. Сжщо тъй и въ Божието Слово има животъ“. Е. Г. В. Растенето е победа.

2 УРОКЪ — 12 Юлий

Силата на Божието Слово

Въпроси.

1. Що ни казва псалмопѣвеца за силата на Божието Слово? Псал. 115, 3; 33, 9; 148, 5.

2. Чрезъ какво бѣха създадени небето и земята? Псал. 33, 6; Бит. 1, 3. 6. 9. 14

3. Коя сила действува при сътворението и при изкуплението? Рим. 1, 20. 16. Забел. 1.

4. Какво челоуѣцитъ самоволно не разумяватъ? 2 Петр. 3, 5—7.

5. Чрезъ кои могъщи образи е означена силата на Божието Слово? Ерем. 23, 29.

6. Що изпраца Богъ като спасително средство, когато народа му вика къмъ него? Псал. 107, 19. 20.

7. Какъ узна капитана силата на словото? Матей 8, 5—8.

8. Какъ въздействува Исусовото слово върху бурното море? Мар. 4, 37 39. 41.

9. Опиши силата на словото при новото създание? 1 Петр. 1, 23; Як. 1, 18.

10. Кажи и разясни нѣкои особни качества на Божието слово? Евр. 4, 12.

11. Като какво трѣбва да бжде прието словото? 1 Сол. 2, 13.

12. Какво влияние оказва словото на сърцето? Иоанъ 15, 3.

13. Кога можемъ да бждемъ завардени отъ грѣха? Псал. 119, 9. 10; 17, 4. Забел. 2.

14. Затова като какво опредѣля апостола словото? Ефес. 6, 17.

15. По кой начинъ се опитва врага да отнеме отъ ржката ни това защитително средство? Забел. 3.

Забелѣжки.

1. При изкуплението на грѣшници се употребява Божията сила за спасение. Изкуплението е ново битие. Всѣко учение, което отрича творческата Божия сила, отрича и силата му да избави отъ грѣхъ.

2. „Изкушенията изглеждатъ често непреодолими, понеже чрезъ пренебрежение на молитвата и изучване на библията, изкушаемиятъ не си спомня веднага Божиитѣ обещания и не може да се противопостави съ библейско оръжие срещу сатана“. Е. Г. В.

3. „Злия врагъ знае, че всички на които успѣе да въздѣйствува да пренебрегватъ молитвата и изследването на писанието, ще бждатъ победени отъ него, затова измисля той различни планове за да завладѣе духа“. Е. Г. В.

3 УРОКЪ — 19 Юлий

Побѣдата е въ Христа

Въпроси.

1. Съ каква целъ дойде Исусъ на този свѣтъ? Мат. 1, 21; Лука 19, 10. Забел. 1.
2. Какъ трѣбваше споредъ думитѣ на единъ пророкъ да бжде наименуванъ Спасителя? Мат. 1, 23. 22.
3. Стана ли Исусъ сжщински човѣкъ като насъ и защо? Евр. 2, 14—18. Забел. 2.
4. Какво се свидетелствува за живота му? 1 Петр. 2, 22; Иоанъ 19, 4. Забел. 3.
5. За кого умрѣ Исусъ? Рим. 5, 6—8. Забел. 4.
6. Чрезъ какво можеха израилянитѣ въ пустинята да се излѣкуватъ отъ змиитѣ? Чис. 21, 5—9.
7. Какъ си послужи Исусъ съ този случай? Иоанъ 3, 14. 15. Вижъ и Евр. 12, 1. 2; 2 Кор. 3, 18. Заб. 5.
8. Какво се намира въ Исусовото име? Деян. 4, 12; Исая 63, 1—3.
9. Може ли Исусъ да ни даде въ действителность пълна победа? 1 Иоан. 1, 7; Ис. 1, 18.
10. За колцина е опредѣлено това велико изкупление? 1 Тим. 4, 10; 1 Иоан. 2, 2; Иоанъ 3, 16.
12. Какво увѣрение имаме, че Господь мисли за народа си? Изх. 28, 23. 30. Заб. 6.
13. Що получава всѣки вѣрующъ чрезъ Христа? 1 Кор. 1, 30; 2 Кор. 5, 21.
14. Съ какви думи е изразена немощта на човѣка да спаси самъ себе си? Ерем. 13, 23; 15, 5.
15. Съ коя притча показва Христосъ, че силата на вѣрующия противъ грѣха е въ свѣръзка съ Изкупителя? Иоанъ 15, 2—4. 7. Заб. 7.
16. Що ще хвалятъ изкупенитѣ презъ вѣчността? Откр. 5, 9. 10; 19, 1. 5—7.

Забележки.

1. „Исусъ спасява народа си не въ грѣха, а отъ грѣха. Отначало още Богъ и Христосъ знаеха за падането на Сатана и за отпадъка на човѣка чрезъ прелъстителността на бунтовника. Богъ не опредѣли да дойде грѣха, той предвидѣ обаче неговото идване и взема мѣрки срещу страшното зло“. Е. Г. В.

2. Намѣрението на Сатана бѣше да издигне една вѣчна стена между Бога и човѣка, чрезъ Исуса обаче ние се свързваме по-тѣсно съ Бога отколкото ако не бѣхме никога отпаднали. Като прие нашето естество, Спасителя се свърза съ човѣчеството съ една свързка, която нѣма никога да се скѣса. За презъ цѣлата вѣчностъ е свързанъ той съ насъ. „Богъ тѣй възлюби свѣта, че даде единородния си Синъ“ Той не го изпрати само да понесе грѣховетѣ ни и да умре като жертва за насъ; той го даде на самия отпадналъ родъ. Той даде единородния си Синъ да стане едно съ човѣшкото семейство и да задържи неговото естество за винаги..

3. Пилатъ бѣ сдията. Следъ като изслуша всички обвинения, които Исусовитѣ противници хвърлѣха върху му, който не укоряваше когато го укоряваха и не заплашваше когато страдаше, не можа да намѣри грѣшка у Христа. Отъ днитѣ на Пилата никой не е билъ въ състояние да открие нѣкоя грѣшка на Исуса.

4. Исусъ умрѣ за насъ, за тебе и за мене. „Въ притчата пастирътъ отива да търси една овца — най-малкото число, което може да се вземе подъ внимание. Тѣй че, ако имаше една изгубена душа, Христосъ би умрѣлъ за тази едната“. Е. Г. В.

5. „Издигането на мѣдната змия трѣбваше да даде на Израила важно поучение. Тѣ неможеха сами да се излѣкуватъ отъ действието на смъртоносната отрова въ ранитѣ си. Само Богъ бѣ въ състояние да ги излѣкува.

Тѣ трѣбваше да вѣрватъ въ мѣрките, които бѣ той взелъ. Трѣбваше да погледнатъ и да живѣятъ. Вѣрата имъ ги правѣше угодни нему, и тѣ я показваха чрезъ поглеждане на змията. Така и грѣшника може да погледне на Христа и да живѣе; за разлика отъ безсилния и безжизнения прообразъ, Христосъ има въ себе си властъ и сила да спаси каещитѣ се грѣшници“. Е. Г. В.

6. „Така и Христосъ, великия първосвещеникъ, който слага предъ Отца собствената си кръвъ въ полза на грѣшника, носи на сърцето си всѣка каеща се вѣрующа душа“. Е. Г. В.

7. „Свързката на прѣчката съ лозата показва отношение между мене и васъ, казва той. Сока се всмуква въ живата лоза и преминава отъ жилка въ жилка и отъ нишка въ нишка, и по този начинъ живота на лозата става животъ на прѣчката. По сѣщия начинъ получава умрѣлата въ грѣхове душа животъ отъ свързката съ Христа, която става чрезъ вѣрата въ него като личенъ Спасителъ. Грѣшника свързва слабоститѣ си съ Христовата сила, празнотата си съ Христовата пълнота, немощта си съ Христовото могъщество, той става едно съ него, по този начинъ чрезъ посредството на Светия Духъ, човѣкъ става участникъ на божественото естество“ Е. Г. В.

4 УРОКЪ — 26 Юлий

Обещание за победа.

Въпроси.

1. Що е грѣхъ? 1 Иоан. 3, 4; 5, 17.
2. Що иска закона споредъ Исусовитѣ думи? Мат. 5, 21—28. Забел. 1.
3. Каква трѣбва да бжде цельта на тѣзи, които очакватъ Христовото пришествие? 2 Петр. 3, 14; 1 Сол. 5, 23.

4. Какъв идеалъ постави Исусъ предъ изцѣления отъ него? Иоанъ 5, 14.

5. Какви трѣбва да бждемъ въ характеръ, за да можемъ да гледаме Бога? Евр. 12, 14; Изх. 3, 2—5; Ис. Нав. 5, 13—15. Забел. 3.

6. На какво ще ни направи способни Божието въоръжение? Еф. 6, 13. Забел. 4.

7. Чрезъ кого можемъ да одържимъ победа надъ грѣха? 1 Кор. 15, 57. Забел. 5.

8. Трайна ли е победата ни чрезъ Христа? 2 Кор. 2, 14.

9. Кое по-нататъшно победно обещание ни се дава чрезъ този, който ни е възлюбилъ? Рим. 8, 35—37. Забел. 6.

10. Отъ какво ни варди Господъ? Пс. 121, 7; Мат. 6, 13; Ис. 56, 2 посл. ч. Забел. 7.

11. На що ще бжде принуденъ врага отъ нашето послушание спрѣмо Бога? Як. 4, 7.

12. Коя сила е на разположение на вѣрующия? Еф. 1, 18—20.

13. Съ каква сила бѣха снабдени ученицитѣ? Лука 9, 1.

14. На какво трѣбваше да се радватъ седемдесетѣ? Лука 10, 17—20.

15. Шо достигаме въ Христа? Кол. 2, 9. 10; 1, 19.

Забележки.

1. Ако единъ грѣхъ въ душата се храни или единъ лошъ навикъ въ живота се търпи, цѣлия човѣкъ е нечистъ и става орждие на правдата. Е. Г. В.

2. Мнозина изцѣлени забравятъ този, чиято ржка ги е оздравила и вмѣсто отъ благодарностъ да следватъ Бога, злоупотрѣбватъ съ подновеното си здраве и силата си въ вършене на грѣхове. Който по този начинъ оскърбява милостта на Бога, трѣбва да гледа на оздравяването си като отлагане на погибелта.

3. Исусовото присѣствие чрезъ Духа въ сърцето

ни осветява „Идеала на единъ християнски характеръ е христоводность. Както Човѣшкия Синъ бѣ съвършенъ въ живота, тъй и неговитѣ последователи трѣбва да бждатъ съвършени. Въ всичко Исусъ бѣ подобенъ на братята си. Неговия характеръ трѣбва да бжде нашъ характеръ“
Е. Г. В.

4. „Ние можемъ да победимъ. Исусъ умрѣ за да създаде намъ пътъ да победимъ всѣка своенравность, всѣки грѣхъ, всѣко изкушение и накрай да можемъ да седнемъ на престола му.“

„Бихме оскърбили Господа, ако приемехме, че единъ лекомисленъ, недостоеенъ човекъ е християнинъ. Не, християнина одържа победа надъ грешнитѣ си наклонности и страсти. Има едно спасително средство за болната отъ грѣхове душа и това средство е въ Исуса. Славенъ изкупитель. Благодатъта му е въ слабитѣ силна; и най-силния се нуждае отъ благодатъта му, иначе загива.“ „Свидетелства“.

5. Обещанието за победа става чрезъ Христа собствено наше. То е единъ даръ, който се приема съ вѣра. *Ние не се спасяваме чрезъ това, що правимъ за Бога, но чрезъ това, що Богъ прави за насъ.*

6. „Действието на изкусителя не може да се взема като извинение ни на една лоша постѣпка. Сатана се радва, когато чуе мними Христови последователи да привеждатъ извинения заради грѣшкитѣ си. Нѣма извинение за грѣха. Покаяното, вѣрующе Божие чадѣ може да достигне единъ животъ подобенъ на Христовия“. Е. Г. В.

7. „Сатана грижливо изучава грѣшнитѣ наклонности на човѣцитѣ и тогава започва дѣлото си да ги оплита въ мрежата си и да ги хваща. Ние се намираме въ най-труднитѣ изкушения, но ако водимъ мъжки Господнята борба, победата е наша.“ „Свидетелства“

5 УРОКЪ — 2 Августъ.

Победа чрезъ съвършено предаване.

Въпроси.

1. Чии деца сме по природа? Еф. 2, 1 — 3
2. Съ какво се сравнява това скърбно положение?
— Съ робство. Ис. 52, 3.
3. Кой ни изкупи и съ каква цена? 1 Петр. 1, 18 — 20; Дѣян. 20, 28.
4. Чия собственостъ сме? 1 Кор. 6, 19. 20; 3, 23; Рим. 14, 8.
5. Що даде Исусъ за погиналитѣ? Еф. 5, 2.
6. Чрезъ какво ставаме Божии чада? Гал. 3, 26. Заб. 1
7. Въ що трѣбва да се заключава „разумното наше служене“? Рим. 12, 1.
8. Какво иска Господъ отъ насъ? Притчи 23, 26. Забел. 2
9. Кому трѣбва да предадемъ себе си? Рим. 6, 13. Забел. 3.
10. Гарантирана ли е победата за онези, които се предадатъ Богу? ст, 14. Заб. 4.
11. Коя сила може да заварди вѣрующия? Юда 24, 1; 1 Петр. 1, 3 — 5. Забел. 5.
12. Кой примеръ на себепредаване ни е даденъ отъ църквитѣ въ Македония? 2 Кор. 8, 5. Забел. 6.
13. Търсѣше ли нѣкога всичкия Юда Господа? Съ какъвъ успѣхъ? 2 Лѣтов, 15, 12. 15.
14. Изпитва ли Господъ сърдцето? 1 Лѣт. 28, 9. Забел. 7.
15. Какво иска Господъ отъ народа си? Соф. 2, 1-3.
16. Какво насърчително обещание е дадено на тѣзи, които търсятъ Господа отъ всичкото си сърдце? 2 Лѣт. 7, 14.

Забележки.

1. „Единственната вѣра, която може да ни спаси, е вѣрата, която приема Исуса като личенъ Спасителъ и за-слугитѣ му придава намъ. За мнозина вѣрата означавъ само мнение, спасителната вѣра обаче е дѣло, чрезъ което тѣзи, що приематъ Христа, се свързватъ съ Бога. Истинската вѣра е животъ. Жива вѣра значи растене въ сила, безвъзвратно предаване, чрезъ което човѣкъ става победителъ“. Е. Г. В.

2. „Никой не може да има успѣхъ въ службата на Господа, ако не е цѣлото му сърдце въ работата. Който задържа нищо за себе си, не може да бжде Исусовъ ученикъ, още по-малко неговъ съработникъ. Ако човѣцитѣ ценѣха великото спасение въ Христа, въ поведението имъ щѣше да се вижда онова себеотричане, което се забелѣзваше въ Иисовия животъ“.

„Не принадлежимъ на Христа, ако не сме напълно негови“. Е. Г. В.

3. Господъ иска самитѣ насъ. Бихме могли да му дадемъ служене пари, добитѣкъ, земя, дори и собственитѣ си тѣла и пакъ да задържимъ себе си. „Не искамъ вашето но васъ“, (2 Кор. 12, 14), пише апостолътъ. Не може съ нищо да се замѣни безусловното предаване на сърдцето.

4. „Когато Духа Божий завладѣе сърдцето, промѣня и живота. Грѣховнитѣ мисли се изгонватъ, злитѣ дѣла се оставятъ; любовъ, смирение и миръ заематъ мѣстото на яростъ, завистъ и кавга; скърбътъ се промѣня въ радостъ и лицето блѣщи отъ небесна свѣтлина. Силата, която никой не може да види, създава едно ново творение въ Божий образъ“. Е. Г. В.

5. „Когато човѣкъ се предаде Исусу, една нова сила завладѣва сърдцето; става една промѣна, която човѣкъ самъ никога не би издѣйствувалъ. Една неземна

сила извършва въ човѣка едно свърхобикновено дѣло. Сатанинскитѣ стрѣли сж недостъпни до такава една душа“. Е. Г. В.

6. „Тѣ отдадоха първомъ себе си. Това е пжтя на разрешението на всички наши парични мжнотии и за завършване на Божието дѣло по цѣлата земя“. „Най-голъмия грѣхъ въ църквата днесъ е сребролюбието. Богъ презира себелюбието на изповѣдващия го народъ“. Е. Г. В.

7. Чети главата „Посвещение“ въ „Пжтя къмъ Христа“.

6. УРОКЪ — 9 Августъ.

Победа чрезъ живѣещия въ насъ Христосъ.

Въпроси.

1. Съ какви думи рисува Христосъ тѣсната свръзка между Отца, Сина и вѣрующия? Иоанъ 14, 20.

2. Какво обеща Исусъ на тѣзи, които го любятъ? ст. 23.

3. Въ що е нашата надежда на славата? Кол. 1, 27. Забележ. 1.

4. Само кога може да се яви Христовия животъ въ вѣрующия? 2 Кор. 4, 10, 11. Забел. 2.

5. Каква бѣ цельта на Христовото откриване въ Павла? Гал. 1, 15, 16.

6. Какво отношение зае Павелъ къмъ Христа? Гал. 2, 20.

7. На кого даватъ мѣсто тѣзи, въ които не живѣе Христосъ? 2 Кор. 13, 5. 6. ср. Лука 11, 24 – 26 Заб. 3.

8. Шо казва Павелъ за тѣзи, въ които живѣе Христосъ? Рим. 8, 10.

9. На какво обръщаше Павелъ голѣмо внимание въ работата си съ души? Гал. 4, 19.

10. Чрезъ какво може Христосъ да живѣе въ човѣшкото сърдце? Еф. 3, 16. 17.

11. Що измолва Исусъ за всички вѣрующи ?
Иоанъ 17, 23.

12. Чрезъ чие посредство идва Христосъ въ сърдцето ? Иоанъ 14, 16. 17. Забел. 4.

13. Желаетъ ли Христосъ да живѣе въ сърдцата ни ?
Откр. 3, 20 пър. часть.

14. Що трѣбва да направимъ, ако искаме да живѣе той въ сърдцата ни ? Ст. 20 посл. часть.

15. Що направи Христосъ надъ властитѣ на мрака ?
Кол. 2, 15.

16. Какво увѣрение имаме, че живѣещия въ сърдцето Христосъ придава победа ? 1 Иоан. 4, 4. Забел. 5.

17. Кое име се дава Исусу ? 1 Царе 15, 29; Пс. 20, 6. За кого победи Христосъ ? Забел. 7.

18. Въ какво блажено състояние се намираме, когато Христосъ живѣе въ сърдцето ни ? Кол. 2, 9. 10.

Забележки.

1. „Едничкото отбранително средство срѣщу злото е живѣещиятъ въ сърдцето Христосъ чрезъ вѣрата въ неговата правда; безъ лично познанство и постоянно сношение съ Христа ние сме подъ ударитѣ и въ властта на Сатана и въ края на краищата ще изпълнимъ волята му“ Е. Г. В.

2. Само като умѣртвимъ нашето Азъ и допуснемъ Христа да живѣе въ сърдцето, може неговиятъ животъ да се яви въ нашия. Той трѣбва да притежава цѣлото сърдце, ако ще трѣбва да живѣе въ него; не може да раздѣли престола на сърдцето съ какъвто и да е идолъ.

3. Не е достатъчно да вѣрваме, че Христосъ ни е очистилъ отъ грѣховетѣ. Трѣбва да вѣрваме, че Христосъ е завладѣлъ очистеното сърдце. И като се върне врага намира, че Исусъ царува въ сърдцето и за злото нѣма мѣсто.

4. „Чрезъ Духа живѣе Христосъ у насъ; и Божиятъ Духъ, който се приема въ сърдцето чрезъ вѣра е началото на вѣчния животъ“ Е. Г. В.

5. „Видѣхъ, че мнозина бѣха натрупали предъ сърдечнитѣ си врата тѣй много прахъ, че не можеха да отворятъ вратата. При други трѣбваше да се отмахнатъ зли навици и егоистично сребролюбие, за да могатъ вратата да се отворятъ. При други свѣтовностъ прегражда вратата на тѣхното сърдце. Всичко това трѣбва да се махне, едва тогава могатъ тѣ да отворятъ вратата и да поздравятъ Спасителя съ „добре дошелъ“. „Свидетелства“.

6. „Отъ сега натѣй трѣбва Христовитѣ последователи да гледатъ на Сатана като победенъ врагъ; защото на кръста одържа Исусъ за тѣхъ победата, която тѣ споредъ неговото желание трѣбва да приематъ като своя собствена“. Е. Г. В.

За всѣки Господенъ воинъ е една насърчителна мисль да знае, че се бори съ единъ победенъ врагъ, чието царство е разрушено и покорено.

7. Христосъ посрѣщна врага тамъ, дѣто и ние трѣбва да го срѣшнемъ (Евр. 4, 15) и той одържа победа. Той победи обаче, не самия себе си, а за насъ. Като отворимъ сърдцето си и Исусъ влѣзе въ него, Той ни предава и победата, която самъ той одържа надъ всички власти на тъмнината.

7. УРОКЪ — 16 Августъ

Победа въ думи и мисли.

Въпроси.

1. Коя голѣма победа можемъ да одържимъ? Пр. 16, 32.

2. Какво може да прави този, който може да държи езика си? Як. 3, 2. Забл. 1.

3. Каква беда може да докара единъ невъздържанъ езикъ? ст. 4—6.
4. Съ кои думи ни съветва Христосъ да внимаваме въ думитъ си? Мат. 12, 34—37. Забел. 2.
5. Какво увѣрение ни се дава относно победата въ мисли? 2 Кор. 10, 4. 5. Забел. 3.
6. Кжде трѣбва да бждатъ насочени нашитъ мисли? Фил. 4, 8. Забел. 4.
7. Какво поучение дава Петръ по владѣнието на мислитъ. 1 Петр. 1, 13. Забел. 5.
8. Кое сравнение ни учи, че не е лесно да се укроти езика? Як. 3, 7. 8.
9. Коя сила ни е обещана за тази задача? Кол. 1, 9—11.
10. Отъ какво особено ни предпазва Спасителя? Мат. 7, 1. 2.
11. Що трѣбва да правимъ вмѣсто да сждимъ и осждаме? Ст. 3—5. Забел. 6.
12. Какво увещава ап. Павелъ? Рим. 2, 1.
13. Що трѣбва да си спомнимъ, преди да изречемъ осждане? Рим. 14, 12. 13. Забел. 7.
14. Какви правила даде Господь? Лука 6, 37. 38.
15. Коя нова заповѣдь ни даде Господь? Иоанъ 13, 34. 35, 15, 12.
16. Какво трѣбва да бжде нашето говорене? Пр. 15, 1. 2; 16, 24.
17. Въ какво между другото одържатъ победа 144-тъ хиляди? Откр. 14, 4.

Забележки.

1. „Способността да се говори е една дарба която трѣбва грижливо да се развива. Отъ всички дарби, които сме получили отъ Бога, едва може да бжде нѣкоя отъ тѣй голѣмо благословение както тази. Съ гласа можемъ

да убедимъ и увѣримъ, съ него се молимъ и хвалимъ Бога, съ него разправяме на други любовта на Изкупителя“. Е. Г. В.

2. „Ни една несбмислена дума не трѣбва да бжде изричана. Лекомисленъ разговоръ, одумване, каране не бива да оскверняватъ устнитѣ на тѣзи, които следватъ Христа“. „Никое гнило слово да не излѣзва отъ устата ви“ Еф. 4, 29. Подъ гнило слово не се разбира само мръсни думи, но какъвъ и да е изразъ, който е противъ светитѣ принципи и неопетнената религия. Такова гнило слово, ако не му се веднага противопоставимъ, може да стане причина за голѣми грѣхове“. Е. Г. В.

3. „Иде княза на този свѣтъ, каза Исусъ, и той нѣма нищо съ мене“. По никакъвъ начинъ не се подаде той на сатанинската изобретателностъ. Никога въ мисль не даде той мѣсто на изкушението. Това трѣбва да бжде и при насъ“.

4. „Наблюдавай добритѣ черти на тѣзи, съ които ходишъ, и колкото е възможно по-малко гледай на тѣхнитѣ заблуждения и погрѣшки. Нека отъ устнитѣ ти да излизатъ само добри думи за членоветѣ на семейството ти или на църквата“. „Свидетелства“.

5. „Показа ми се, че любовъ къмъ свѣта до голѣма степенъ бѣ утѣснила Господа въ църквата. Богъ желае това да не бжде така. Той призовава всички да му се предадатъ. Духа трѣбва да се възпита да се занимава съ божествени нѣща. Ако той не бжде винаги упражняванъ да се сдобива съ духовно познание и да разбере тайната на благочестието, не е въ състояние да цени вѣчни нѣща, защото нѣма опитностъ. Тази е причината дето почти всички считатъ служенето на Господа едно тягостно начало“. Е. Г. В.

6. „Ако Христосъ е надеждата на славата въ васъ, не ще имате желание да наблюдавате други и да имъ намирате грѣшки; вмѣсто да дирите случай да ги обвиня-

вате и осжждате, желанието ви ще бжде да помагате, да благославяте и да спасявате“.

„Едва следъ като сте почувствували че вие трѣбва да дадете собственото си Азъ, дори сами себе си, за да спасите заблуждаващия братъ, сте извадили гредата изъ окого си и съ това сте станали способни да помогните на ближния си. Тогава можете вие да се приближите до него и се докосните до сърдцето му. *Ни единъ до сега не е билъ избавянъ отъ погрѣшния си пжшъ чрезъ укоръ и мѣмрене; мнозина сж обаче по този начинъ отдалечени* повече отъ Христа и сж си затворили сърцата за по-доброто“. Е. Г. В.

7. „Навика да се критикува, клевети и бръщолеви показва липса на възпитание и сърдечна доброта. Той прави човѣка недостоенъ за обществото на истински възпитанитѣ и благороднитѣ въ този свѣтъ и за онова на светиитѣ въ небето“.

8 УРОКЪ — 23 Августъ.

Победа чрезъ молитва.

Помощь: Чети статията: „Високото преимущество на молитвата“ въ „Пжтя къмъ Христа.“

Въпроси.

1. Каква молба отправиха ученицитѣ Исусу? Лука 11, 1.
2. Какъвъ примѣръ на молитвенъ животъ ни е далъ Спасителътъ? Мар. 1, 35; Лука 5, 15. 16; 6, 12. Забел. 1.
3. При кой случай чу Спасителътъ одобрителнитѣ думи на Отца си? Мат. 3, 16. 17.
4. Що е предварителното условие за получаване на Светия Духъ? Забел. 2.
5. Какво стана, когато Исусъ съ трима ученика се илмо на една гора? Лука 9, 28—31. Забел. 3.

6. Кой примѣръ на тайна молитва ни дава Исусъ? Лука 9, 18. Забел. 4.

7. Какво особно поучение ни се дава относно молитвата? Еф. 6, 18; 1 Тим. 2, 8; 1 Сол. 5, 17.

8. Кой духъ отличаваше молитвитѣ на псалмопѣвеца? Пс. 42, 2. 3; 84, 2.

9. Що е угодно Богу? Пр. 15, 8.

10. Какво обещание се дава на тѣзи, които се молятъ съ вѣра? Мат. 21, 21. Лука 11, 9. 10.

11. Само чрезъ какво може да се одържи победа надъ вражеската мощъ? Мар. 9, 29.

12. Търсѣха ли ученицитѣ сериозно Господа преди петдесетницата? Дѣян. 1, 14.

13. Какъ се отговори на тази сериозна молитва? Дѣян. 4, 31.

14. Що трѣбва да се вземе подъ внимание въ нашитѣ молитви? Филип. 4, 6. 7.

15. Що обещава Господъ да стори, ако го призоваваме въ нужда? Псал. 50, 14. 15.

16. При какви условия обещава Господъ да слуша молитви? 2 Лѣтов. 7, 14.

Кой съвѣтъ трѣбва да съблюдаваме въ настоящето време? Кол. 4, 2; Рим. 12, 12. Забел. 5.

Забележки.

1. „Често го намираше ранното утро на нѣкое уединено мѣсто потъналъ въ мисли да изследва писанието, или въ молитва“. Е. Г. В.

2. Молитвата и приемането на Духа вървятъ ржка за ржка. Господъ нѣма да излѣе Духа си въ изобилна мѣрка на душа, която не води молитвенъ животъ.

3. „Обещанието, което даде Исусъ на ученицитѣ си, се изпълни. На гората бѣ представено въ умаленъ видъ бждещето царство на славата, — Христосъ, царьтъ,

Мойсей, представителъ на възкръсналитѣ вѣрующи, и Илия, представителъ на тѣзи, които ще се преобразятъ.“ Е. Г. В.

4. „Ние трѣбва да се молимъ и въ семейния кръгъ, преди всичко, обаче, да не пренебрегваме молитвата въ стаичката. Тя придава животъ на душата ни. . . Молитвата въ кръга на семейството и въ събранията не е достатъчна. Въ уединение и тишина отвори сърдцето си предъ всевидѣщото Божие око.“

5. „Мрака на злото заобикаля тѣзи, които пренебрегватъ молитвата. . . Безъ постоянна молитва и усърдно бдение, ние сме въ опасностъ да станемъ небръжни и да се отклонимъ отъ правия пътъ. Противника ни всѣкога дири да ни туря препятствия въ пътя къмъ престола на благодатъта, за да не би чрезъ гореща молитва и вѣра да се снабдимъ съ благодатъ и сила за съпротивляване на изкушението“.

„Победата нѣма да бжде спечелена безъ сериозна молитва и себесмирение на всѣка стѣпка. Е. Г. В.

9 УРОКЪ -- 30 Августъ.

Примери на победа чрезъ молитва.

Въпроси.

1. Какво насърчително обещание даде Исусъ като побуждение за молитва? Иоанъ 14, 13. Забел. 1.

2. Презъ кое време на деня се молѣше Давидъ? Псаломъ 55, 16. 17.

3. Колко пъти на день и какъ се молѣше Даниилъ? Дан. 6, 10. 13. Забел. 2.

4. Какво каза Господъ Мойсею, когато Израилъ съгрѣши чрезъ златното теле? Изх. 32, 9. 10.

5. Що стори тогава Мойсей? ст. 11—13.

6. Успѣ ли той въ това? ст. 14.

7. Какво съобщение изпрати веднажъ асирийския царь Езекию? Ис. 37, 8—13.

8. Що направи Езекия? ст. 14 — 20.

9. Що му се извести чрезъ Исая? ст. 21. 22. 33-35.

10. Какво избавление даде Господъ въ отговоръ на молитвата? ст. 36; 2 Лѣт. 32, 20—22. Заб. 3.

11. Що направи Илия, когато вдовичата отъ Сарефта го помоли да съживи сина ѝ? 3 Царе, 17, 17-21.

12. Отговори ли се на сериозната му молитва? ст. 22.

13. Що измоли Илия при другъ единъ случай по време на голѣмия отпадъкъ? Як. 5, 17. 18. Ср. 3 Царе 17, 1; 18, 41—45.

14. Коя друга чудесна победа надъ смъртъта биде извоювана чрезъ молитва? Дѣян. 12, 5 — 10.

15. Послушана ли бѣ молбата на църквата, когато Петръ бѣ въ затвора? Дѣян. 12, 5—10.

16. Каква победа надъ земна власть одържаха Павелъ и Сила чрезъ молитва? Дѣян. 16, 25 — 31.

17. Що препятствува за послушването на молитвата? Псал. 66, 18; 1 Петр. 3, 7; Як. 4, 3. Заб. 4.

Забележки.

1. „Да се молимъ въ Исусово име значи нѣщо повече, отколкото да споменемъ името му въ началото или въ края на молитвата. Ние трѣбва да се молимъ въ духа и смисъла Исусовъ, да върваме неговитѣ обещания, да уповаваме на милостъта му и да вършиме волята му“ Е. Г. В.

2. „Както въ публичното, тъй и въ тайното поклонение наша привилегия е да прекланяме колѣнетѣ си предъ Бога, когато му поднасяме молитвитѣ си. Е. Г. В.

3. Какъвъ подходящъ примѣръ ни дава Езекия! Той взе заплашителното писмо и го представи Господу. Точно тъй можемъ ние при почти непреодолими трудности да получимъ помощъ, ако представимъ случая Господу и извикаме за помощъ.

4. 1 Петр. 3, 7 като че иска да напомни, че поради нелюбезностъ и отсъствие на любовъ и привързаностъ въ дома се туря препятствие за послушването на молитвите ни. Единъ християнски домъ, кждето изобилватъ любезностъ и съгласие, може да бжде простъ и безпретенциозенъ, има обаче обещанието, че Богъ ще слуша издигащите се отъ него молитви.

10 УРОКЪ — 6 Септемврий

Победа чрезъ вѣра.

Въпроси.

1. Що е възможно за вѣрующитѣ? Мар. 9, 23; Мат. 21, 22. Забел. 1.

2. Само въ какъвъ случай можемъ да угодимъ Богу? Евр. 11, 6. Забел. 2.

3. Ценна ли е нашата правда и нашето собствено дѣло за спасението на душата? Ис. 64, 6.

4. Коя грѣшка правѣха фарисеитѣ? Рим. 10, 3. Забел. 3.

5. Кое само осигурява победа на борещата се душа? 1 Иоанъ 5, 4.

6. Кое побѣждава всичко въ този свѣтъ? 1 Иоанъ 2, 16.

7. Чрезъ какво живѣе Христосъ въ сърцата ни? Еф. 3, 17.

8. Кое защитително оржие е дадено на вѣрующитѣ? Еф. 6, 16.

9. Кое препятствува изпълнението на даденитѣ ни божествени обещания? Як. 1, 6, 7; Мар. 11, 24.

10. Що се проповѣдва на тия, които се намиратъ въ робството на грѣха? Ис. 61, 1—3; 49, 24, 25. Забел. 4.

11. Можемъ ли всѣкога и при всѣко положение да получимъ помощъ? Евр. 2, 18; 4, 15.

12. Какво трѣбва да прѣдизвика освобождението на човѣка? Пс. 107, 15. 16.

13. Какво заяви Павелъ веднажъ въ трудно положение? Дѣян. 27, 22—25.

14. Довѣрляваше ли се Авраамъ на едно чудесно Божие обещание? Рим. 4, 19. 20.

15. Като какво му се зачете вѣрата? ст. 21. 22.

16. За кого се записа тая опитность? ст. 23. 25.

17. Кой дава победата? 1 Кор. 15, 57. Забел. 5.

Забележки.

1. Когато започва страха, спира вѣрата, дето започва вѣрата, тамъ свършва страха.

2. „Когато идвате при него вѣрвайте, че ви приема, понеже е обещалъ. Нѣма да загинете, ако правите това — никога“. Е. Г. В.

3. „Равинитѣ считаха за най-важно въ религията да бждатъ непрестанно въ най-жива деятелность. Тѣ уповаха на извѣстни видими дѣйствия, за да се види благочестието имъ. По този начинъ тѣ отстраниха душитѣ си отъ Бога и градѣха на всестранната си способность. Сжщитѣ онасности сжществуватъ и днесъ. Като става човѣкъ все по-деятеленъ и деятелността му за Бога дава резултати, има се опасность, да уповае на собственитѣ си планове и методи по-малко да се моли и по-малко вѣра да проявява“. Е. Г. В.

4. „Исусъ познава обстоятелствата на всѣки отдѣленъ човѣкъ. Колкото е голѣмъ дългътъ на грѣшника, толкова повече се нуждае отъ Спасителя.“

5. Победата е Божий даръ, която се получава чрезъ вѣра. (Ср. 4 Урокъ, забел. 5.).

Не ние побеждаваме, това е Христово дѣло; нашето дѣло е само да се предадемъ напълно. Въ това се състоя и Яковата победа при Явокъ. Единъ такъвъ „Фануилъ“ е необходимъ за всѣки дѣятеленъ привърженикъ Исусъ.

11 УРОКЪ — 13 Септемвий.

Победа чрезъ Светия Духъ.

Въпроси.

1. Колко можемъ ние отъ собствена сила да направимъ, за да достигнемъ единъ победенъ животъ? Иоанъ 15, 5; 2 Кор. 12, 9. Забел. 1.

2. Що можемъ да направимъ чрезъ Христовата сила? Фил. 4, 13; Кол. 1, 11.

3. Где се намира силата на единъ победенъ животъ? Зах. 4, 6. Забел. 2.

4. Какво обещание даде Исусъ на ученицитѣ си относно Светия Духъ? Иоанъ 14, 16—18.

5. Що трѣбваше да направи Св. Духъ съ идването си? ст. 26.

6. За кого ще свидетелствува? Иоанъ 15, 26.

7. Какво ще направи съ свѣта? Иоанъ 16, 7—11.

8. Що ще издействува за вѣрующитѣ? ст. 13. Заб. 3.

9. Що обеща Исусъ на ученицитѣ въ деня на възнесението си? Деян. 1, 5.

10. Чрезъ какво се познава победата? Рим. 8, 11—14. Иоанъ 3, 3—8.

11. Въ кои думи виждаме готовността на Господа да ни даде Светия Духъ? Лука 11, 13.

12. Кой е плода на Духа? Гал. 5, 22. 23.

13. По какво се познава дървото? Мат. 7, 17—20.

14. Какъ можемъ да приложимъ този принципъ въ християнската си опитность? Лука 6, 43—45.

15. Каква присжда изрече Господъ надъ неплодната смокиня? Мар. 11, 12—14. 20. 21. Забел. 4.

16. За кое духовно съживление трѣбва да се молимъ? Зах. 10, 1.

17. Какво обещание е дадено относно късния дъждъ? Иоилъ 2, 23. Забел. 5.

18. Каква славна покана се отправя всѣкому? Откр. 22, 17; Иоанъ 7, 37. 38.

Забележки.

1. „Чрезъ едно средство невидимо като вѣтъра действува Христосъ въ сърдцата ни. Малко по малко, може би безъ самия човѣкъ да подозира, се привлича той къмъ Христа. Това може да става чрезъ влѣлбочаване въ него, чрезъ четене на свещеното писание или чрезъ слушане отъ нѣкой проповѣдникъ. Изведнажъ човѣкъ подъ непрестанното влияние на Духа се предава на Спасителя. Мнозина наричатъ това внезапно обръщане, то е обаче следствие отъ многото примамки на Божия Духъ, едно търпеливо и продължително действие“. Е. Г. В.

2. „Нѣма сигурностъ за она, който има само законическа религия, една форма на благочестие. Живота на християнина не е подобрение на старото естество, а е преобразуване на сжщото. Азъ-тъ и грѣха трѣбва да умратъ; съвършено новъ животъ трѣбва да започне. Тази размѣна може да стане само чрезъ могщщото действие на Светия Духъ.“ Е. Г. В.

3. „Христовото проклятие надъ дървото е предупреждение за всички църкви и всички християни. Който живѣе за себе си, прилича на дървото, което имаше много листа, но бѣше безплодно; той спазва формата на богослужението, но безъ покаяние и вѣра. Той показва, че почита Божиятъ законъ, липсва му обаче послушание, говори, но не върши. Въ присждата надъ смокинята Христосъ дава да се разбере, че открития явенъ грѣшникъ е по-малко виновенъ, отколкото този, който показва, че служи на Бога, не носи обаче плодове за неговата слава. Е. Г. В.

12 УРОКЪ — 20 Септемврий.

Покаяние и изповѣдане.

Въпроси.

1. Коя бѣ цельта на Христовата мисия? Лука 5, 32; Мат. 9, 13.

2. Що трѣбва да се проповѣдва на всичкитѣ народи? Лука 24, 45. 47. Забел. 1.

3. Какъвъ съветъ за покаяние дава единъ древенъ пророкъ? Езек. 18, 30. Забел. 2.

4. Съ какви думи другъ единъ пророкъ повтаря сжщия съветъ? Ерем. 3, 12—14. Забел. 3.

5. Що се каза Иоану на Патмосъ? Откр. 2, 5; 3, 3.

6. Каква бѣ вестъта на Иоана Кръстителя? Мат. 3, 1. 2. 7. 8.

7. Какво проповѣдваха дванадесетътъ? Мар. 6, 12. Забел. 4.

8. Какво отговори Петръ на множеството? Дѣян. 2, 38.

9. Що предхожда истинското обръшане? Деян. 3, 18. 20.

10. Кой примѣръ на покаяние сочеше Исусъ? Мат. 12, 40. 41. Срав. Иона 3, 4—10.

11. Какво е обещано на тѣзи, които изповѣдватъ грѣховетѣ си? Пр. 28, 13; Лев. 26, 39—44. Забел. 5.

12. Кому е обещано блаженство? Рим. 10, 9. 10.

13. Какъвъ примѣръ на изповѣдане се вижда въ Данииловия животъ? Дан. 9, 4—9.

14. Кога се получава прощение на грѣховетѣ? 1 Иоан. 1, 9.

15. Чрезъ какво се довежда грѣшника до покаяние? Рим. 2, 4. посл. часть. Забел. 6.

16. Ние ли издействуваме нашето покаяние или ни се дава? Дѣян. 5, 31; 2 Тим. 2, 25. Забел. 7.

17. Колцина сж призовани на покаяние? Дѣян. 17, 30.

18. Какви насърчителни обещания се даватъ на тѣзи, които отиватъ при Бога като се каятъ за грѣхове? си и ги оставятъ? Иоанъ 6, 37; Ис. 1, 18; Ерем. 3, 22. 23.

Забележки.

1. „Разкаянието не е истинско, ако не издействува обръщане. Правдата Христова не е мантия, която покрива неистовѣдани и неоставени грѣхове“ Е. Г. В.

2. Покаянието не е страхъ, нито чувство, не е и себеизмъжване; биенето на съвестъта, както и съзнаването на вината си не е още покаяние, то не състои само въ молитвата; не е достатъчно и отричането отъ нѣкои грѣхове.

3. Истинското покаяние е отвържение отъ грѣха, отхвърляне на всичко, що е неправо, обръщане къмъ противоположното направление, пълно и безвъзвратно подчинение на заповѣдиѣ на Св. Духъ, нажсо, реформиране на живота.

4. „Не споредъ името, но споредъ плода се опредѣля стойността на едно дърво. Ако плода не е цененъ, не може името на дървото да го заварди отъ унищожение. Иоанъ явяваше на Юдеитѣ, че отношението имъ къмъ Бога зависи отъ характера и живота имъ и че изповѣданието имъ е безъ значение. Ако живота имъ и характера имъ не хармониратъ съ Божиятъ законъ, тѣ не принадлежатъ къмъ неговитѣ люде“.

„Всички поданици на Христовото царство, казваше той, трѣбва да покажатъ вѣра и покаяние. Доброта, честностъ и вѣрностъ се би забележали въ живота имъ. Тѣ би помагали на нуждаещитѣ се и би принасяли Богу дарби. Тѣ би защитили беззащитнитѣ и би дали на другитѣ примѣръ на добродетель и съчувствие. Така Христовитѣ последователи ще дадатъ доказателства за прео

бразителната мощь на Св. Духъ. Въ ежедневния си животъ тѣ ще показватъ правда, милость и божествена любовь; въ противенъ случай тѣ сж подобни на плѣвата, която ще се предаде на огъня“. Е. Г. В.

5. „Една отъ последнитѣ Христови заповѣди къмъ ученицитѣ бѣ: „Нова заповедъ ви давамъ: да имате любовь помежду си“. Покоряваме ли се на тая заповѣдь или проявяваме сурови, нехристоподобни характерни черти? Ако по какъвъ и да е начинъ сме причинили нѣкому болка или тъга, наша длъжностъ е да признаемъ вината си и да търсимъ примирение. Това е необходимата подготовка, за да застанемъ съ вѣра предъ Бога и да просимъ благословението му.

6. „Божията любовь очига онова, що се бѣ отдѣлило отъ Бога и всичко опитва за да го върне въ бащиния домъ. . . Колкото и окаянъ да бѣ блудния синъ, намѣри той надежда въ убеждението, че баща му го люби. Тази любовь го подтикна напредъ. Тѣй и сигурността въ Божията любовь накарва грѣшника да се върне при Бога. Не знаешъ ли, че Божията любовь те води на покаяние? Рим. 2, 4.“

„Една златна верига, милостта и съчувствието на божественната любовь, се слага около всѣка една намираща се в опасностъ душа. Господъ казва: „Възлюбихъ те съ вѣчна любовь, зато те привлехохъ съ милость.“ Ерем. 31, 3. Е. Г. В.

7. „Никога не можемъ да се покаемъ безъ помощта на Божия Духъ. . . Покаянието, сжщо както прощението, идва отъ Христа“. Е. Г. В.

13 УРОКЪ — 27 Септемврий.

Готовность за грабване.

Въпроси.

1. Какъвъ сърдеченъ копнежъ изяви Исусъ въ мо-

литвата си презъ нощта на предаването си? Иоанъ 17, 24. Забел. 1.

2. Кое нисърдчително обещание даде Спасителътъ на своитѣ преди да се възнесе? Иоанъ 14, 1 — 3.

3. Каква гаранция даде апостолъ Павелъ на Солунцитѣ относно грабването на праведнитѣ при Исусовото явление? 1 Сол. 4, 16 — 18. Забел. 2.

4. Какво тѣлесно промѣнение ще стане съ праведнитѣ малко преди грабването имъ? 1 Кор. 15, 51-54. Заб. 4.

5. Въ какво духовно състояние ще бждатъ възкръсналитѣ и промѣненитѣ? 1 Иоан. 3, 2; Мат. 5, 8.

6. Що ще стане съ нечестивитѣ при пришествието на Господа? 2 Сол. 1, 7—10; Ерем. 25, 30—33.

7. Какъ ще трѣбва да се приготви народа на последното време за грабването? Амосъ 4, 12; Иоилъ 2, 11—17.

8. Съ какви думи изказва другъ единъ пророкъ сжщата вестъ? Соф. 2, 1—3. Забел. 4.

9. Кое положение Енохово бѣ предварително условие за грабването му? Евр. 11, 5; Бит. 5, 22—24. Забел. 5.

10. Какъ се рисува грабването на Илия? 4 Царе 2, 9, 9—11. Забел. 6.

11. Само кой ще може да възлѣзе на Господнята гора? Пс. 24, 3. 4. Ср. Пс. 15.

12. Какъ се описватъ тѣзи, които при идването на Господа ще бждатъ изкупени отъ земята? Откр. 14, 1—5.

13. Каква пѣсенъ на победа пѣятъ възкръсналитѣ и възнесли се съ Господа светии? Откр. 5, 9. 10. ср. Мат. 27, 50—53; Еф. 4, 8. Забел. 7.

14. Какво вътрешно промѣнение трѣбва да изпитатъ избавенитѣ при Христовото идване? Кол. 1, 13. 14.

15. Каква заплата очаква победителя? 1 Кор. 2, 9; Пс. 17, 15; Откр. 21, 3—7.

Забележки.

„Преди сътворението на този свѣтъ, Отецъ и Синътъ се съгласиха, да изкупятъ чловѣцитѣ, ако би подпаднали подъ властѣта на Сатана. Тѣ тържествено решиха да стане Христосъ гарантъ за човѣшкия родъ. Христосъ удържа, този обрекъ. Вика на кръста : „Свърши се“ отправи той на Отца си. Уговора бѣ изпълненъ. Сега той заяви : Отче, свърши се ! Твоята воля, Боже мой, извършихъ ; завършихъ дѣлото на изкуплението. Ако е удовлетворена правдата ти, искамъ дето съмъ азъ да бждатъ при мене и тѣзи, които си ми далъ“. Е. Г. В.

2. „Ангелитѣ ще събератъ избранитѣ отъ край земята до край небето“. Мар. 13, 27. Малки деца ще бждатъ занесени отъ ангели на майкитѣ имъ. Приятели, които смъртъта бѣ за дълго раздѣлила се съединяватъ, за да не се раздѣлятъ никога вече ; и всички наедно съ радостни пѣсни възлизатъ въ Божия градъ“. Е. Г. В.

3. „Ярка свѣтлина ги осияваше. Колко славни изглеждаха тѣ ! Всички признаци на скърбъ и грижи бѣха изчезнали, и здраве и хубостъ се забелѣзваше на всѣко лице . . . Вѣрующата изпитана група въ единъ мигъ се промѣни отъ слава въ слава“. Е. Г. В.

4. „Видѣхъ, че мнозина бѣха пропуснали да направятъ тѣй нуждната подготовка. Колко много видѣхъ азъ въ врѣмето на скърбъта безъ защита. Тѣ бѣха нехайни по отношение на необходимото приготвление. . . Видѣхъ, че никой, който не е одържалъ победа надъ всѣки грѣхъ, не можеше да участвува на съживлението. Затова ние трѣбва да се трудимъ да се сдобиемъ съ необходимото приготвление, което ще ни укрѣпи да устоимъ въ борбата въ деня на Господа“. Е. Г. В.

5. „Молете се въ стаичката ; при ежедневната си работа издигайте често сърдцата си къмъ Бога. Така ходѣше Енохъ съ Бога. „Пжтя къмъ Христа“.

6. „Илия е образъ на светиитѣ, които ще живѣятъ на земята по времето на Христовото пришествие и които ще се измѣнятъ въ една минута, въ мѣгновение на око, съ последната трѣба, безъ да вкусятъ смъртъ. Като представителъ на онѣзи, които ще бждатъ по този начинъ грабнати, той къмъ края на Исусовата обществена служба се яви заедно съ Мойсея на гората на преображението. Въ тази умалена картина ученицитѣ видѣха едно миниатюрно представление на царството на спасенитѣ. Тѣ видѣха Исуса обвитъ въ небесна свѣтлина, тѣ чува гласа отъ облака, който го призна като Божий Синъ, тѣ видѣха Мойсея, представителъ на възкрѣсващитѣ при второто пришествие светии. Тамъ бѣше и Илия, който представлява тѣзи, които ще бждатъ грабнати въ небето безъ да вкусятъ смъртъ, като предварително преминатъ отъ смъртното къмъ безсмъртие.“ Е. Г. В.

7. „Всички небесни жители чакаха да поздравятъ Избавителя въ небеснитѣ дворове. По пѣтя за небето го следваше групата плѣнници, които бѣха освободени при възкресението Му. Небесното воинство съ пѣсни и ликувания придружаваше шествието... Портитѣ на Божия градъ се отвориша широко и ангелското множество влѣзе презъ тѣхъ. Тамъ е престола и около него джгата на обещанието; тамъ сж серафими и херувими. Събрани сж повелителитѣ на небеснитѣ пълкове, Божиитѣ синове, представителитѣ на неотпаднатитѣ свѣтове. Небесния съветъ, предъ когото Люциферъ (по кжсно Сатана) обвиняваше Бога и неговия Синъ, представителитѣ на ония безгрѣшни царства надъ които Сатана мислѣше да властвува нѣкога, всички сж тукъ да поздравятъ Спасителя съ добре дошелъ! Тѣ тържествуватъ въ отпразднуване победата на своя царъ и въ неговата прослава“. Е. Г. В.